

קונטרס

עֵינַיִם יְפוֹת

יְעוֹרֵר וּיְחַזֵּק עַל מַעֲלַת קְדוּשַׁת הָעֵינַיִם, לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ
לְהַסְתַּכֵּל רַק עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְפַּרֵּץ
הַמַּחֲיָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וְיִזְהֵר מְאֹד לֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל
שׁוּם מְקוֹמוֹת מְטַנְפִּים, אֲשֶׁר פּוֹגֵם אֶת מְרָאֵה הָעֵינַיִם.

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיה

רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלַב בְּפִסְוֵיקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל־יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל
יבנאל
עיר ברסלב בגליל
* * *

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדוש - חסידי ברסלב
.42nd st 1129

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוסדות "היכל הקדוש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבנאל
רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225
טלפון רב קוי: 04-6708356 - פקס: 04-6708359

דוא"ל: info@breslevcity.co.il

אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הר | שדה | בית

קונטרס

עינים יפות

.א.

אהובי, בני! ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, וכל מח מחשבתך יהיה דבוק בעצם עצמיות אלקותו ותברך; כי עליך להבין, שכל מה שלמראה עיניך, זה רק אלקותו ותברך, אלא מלבש בלבוש כזה שאתה רואה לפני עיניך: דומם, צומח, חי, מדבר. ובאמת זה רק לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא. ואם אדם היה מכניס בעצמו ידיעות אלו, אז כל החיים שלו כבר היו הולכים בצורה אחרת לגמרי. כי למה עוברים על בני-אדם צרות ויסורים, מרירות והרפתקאות? כי מסתכל רק על גשמיות העולם הזה והבליו, עד שנדמה לו, שיש פה טבע, מקרה ומזל, ומזה באים כל הצרות והיסורים שאדם סובל; כי לכל אחד יש קשיות וספקות עליו ותברך. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן

(ג), שיש לאדם קשיות על הקדוש-ברוך-הוא, פי כל אחד אינו מבין את דרכיו ותברך, ולמה אתו מתנהגים בצורה אחרת מהזולת; וזה מה ששובר את כל אדם, ולבו מתעקם לגמרי. אבל באמת אדם אינו מישב דעתו, שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל. ולכן אשרי האדם הזוכה לביטל את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ומסתפל רק על רוחניות חיות אלקותו ותברך. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רנד): עינים הם דברים עליונים וגבוהים מאד, והם רואים תמיד דברים גדולים ונוראים, ואם היה האדם זוכה לעינים פשוטות, היה יודע דברים גדולים רק ממה שעניו רואות, כי הן רואות תמיד רוחניות חיות אלקות, מראות וחזיונות, אף שאין יודע מה הוא רואה, כי מעבירים לפני עיניו במהירות פזאת, עד שזה לא מגיע אל דעתו ואל שכלו והבנתו, שאינו רואה ומבין היטב מה הוא רואה. ולכן אם היית מתבונן היטב בתוך הבריאה, והיית רואה, שאין לה כל עשב ועשב שאין לו מזל ברקיע שמפה אותו, ואומר לו: גדל (בראשית רבה, פרשה י', סימן ו'); ודבר זה אי אפשר לתאר ולשער כלל, איה שהכל משגח בהשגחה פרטית, ואם אדם היה זוכה להסתפל רק על רוחניות חיות אלקות המחיה את כל דבר ודבר, אז היה נדבק באין סוף ברוך הוא, והיה מופיע עליו רוח-הקדוש ברור.

אך בשביל הבחירה והנסיון נתן הקדוש-ברוך-הוא
 כח לסמ"ך-מ"ם, שיוכל לטמא את עיני האדם, על-ידי
 שסתכל על נשים ועל תמונות תועבה, רחמנא לישזבן,
 אשר דבר זה מחשיך את העינים. ולא בחנם שאמרו
 חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.): אין יצר הרע שולט, אלא
 במה שעניו רואות; כי בזה שאדם מסתכל על נשים ועל
 תמונות תועבה, ובפרט עכשו, שהפריצות עושה פריצות
 בין נשמות ישראל, שהנשים הולכות חשופות לגמרי,
 כדי להכשיל את נשמות ישראל בראיות אסורות, עד
 שמתחממים לדבר עברה, רחמנא לצלן, ובאים לידי
 החטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, אשר זה מה
 שמחשיך את עיניו של האדם, ובמקום להסתכל על
 שכנית עזו יתברך, הוא מסתכל על זבל, וזה מטמא את
 מחו, ומעקם את לבו בקשיות וספקות עליו יתברך. ולכן
 ראה, אהובי, בני! מה לפניה, ראה לקדש את עיניך,
 שתזכה ל"עינים יפות", ותשמור את עצמך מאד מאד לא
 להסתכל על נשים ועל תמונות תועבה, אשר כל
 הסתכלות רעה עושה פגם וכתם בפנש; אשרי מי שזוכה
 לקדש ולטהר את עיניו, וזוכה ל"עינים יפות", שאז יזכה
 לראות את רוחניות חיות אלקותו יתברך, המחיה
 והמהנה והמקים את כל הבריאה כלה, ואז ישפע עליו
 שפע ורוח-הקדש ברור, עד שיהיה לפניו פתוח כל

הבריאה בלה, פי יראה רק את אמתת מציאותו יתברך;
אשרי מי שזוכה להגיע לזה!

ב.

אהובי, בני! עליך לדעת, אשר עקר האדם הם העינים, פי בלי עינים אדם חשוב כמת, כמאמרם ז"ל (גדרים סד): סומא דומה למת; ולכן צריכים מאד לשמור על העינים. ועקר השמירה זה רק להסתכל על רוחניות חיות אלקותו יתברך, שזו צריכה להיות מגמת כל בר ישראל — למסור את נפשו להסתכל על כל דבר, רק על החיות אלקות המחה ומקימת את הדבר הזה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקיט"מ ה"ג, חלק א', סימן א'), שהאיש הישראלי צריך להסתכל על השכל שיש בכל דבר, שהוא החכמה אלקית שיש בכל דבר. ולכן צריכים למסור את נפשו מאד להסתכל רק על הקדוש-ברוך-הוא, פי העינים הן המוליכות את האדם. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (ספרי בהעלותך): אין לך חביב בכל הגוף פעין, ומשל בה את ישראל; פי העקר הוא העינים, שאדם צריך תמיד רק לשמור על עיניו, ולהסתכל על רוחניות חיות אלקות המחה והמהנה את הבריאה, ואם אדם מסתכל רק על רוחניות חיות אלקות של הבריאה, על ידי-זה נכנסת בו שמחה עצומה; פי באמת כל

הַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאֹן שֵׁשׁ בְּאָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת קְלָקוּל
הָעֵינַיִם, שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה וְעַל נָשִׁים פְּרוּצוֹת,
שֶׁזֶה מֵה שֶׁמִּכְנִיס בּוֹ הַרְהוּרִים רָעִים, וּבָא לִיְדֵי חֲמוּם
שֶׁמִּחֲמָם אֶת עֲצָמוֹ לַעֲבֹרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן,
הוּא הוֹרֵס אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי.

וְלָכֵן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנִי, מֵה לְפָנֶיךָ! מֵאַחַר שֶׁכָּבַר
נִכְשַׁלְתָּ כְּמוֹ שֶׁנִּכְשַׁלְתָּ בְּעֵינֶיךָ, וְהִסְתַּכַּלְתָּ עַל נָשִׁים וְעַל
תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה, אֲשֶׁר זֶה מִחֲלָה כָּכָל הַמַּחֲלוֹת, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁפֶל-כֶּף נִכְנָסוּ בְּזָבֵל וּבִזְהָמָא הַזֶּה
שֶׁל הַסְתַּכְלוֹת עַל נָשִׁים וְעַל תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה, עַד שֶׁלֹּא
יְכוּלִים לְהַפְרֵד מִזֶּה, וְזֶה מֵה שֶׁמִּכְנִיס בָּהֶם דְּפֹאֹן פְּנִימִי,
עַד שֶׁהֵם תְּמִיד בְּמְרִירוֹת, וְרוֹצִים לְמוֹת. וְלָכֵן רָאָה,
אֶהוּבִי, בְּנִי! לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל עֵינֶיךָ, לֹא לְהִסְתַּכֵּל
עַל נָשִׁים וְעַל תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה מִחֲשִׁיךְ אֶת
הָעֵינַיִם, עַד שֶׁאֵין רוֹאִים רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, וְזֶה מֵה
שֶׁמִּכְנִיס בּוֹ דְּפֹאֹן פְּנִימִי, עַד שֶׁהוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי. וְלָכֵן
לֹא תִמָּצָא אָדָם שֶׁהוּא מְמַרְמֵר וְעֻצוּב, אֲלֵא עַל-יְדֵי
שֶׁנִּפְגַּם בְּבְרִית. כִּי כֶּף גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵינוּ, חֵלֶק
א', סִימָן קס"ט), אֲשֶׁר הִקְלִיפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּפִגְם
הַבְּרִית נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה לִילִי"ת; וּכְשֶׁאָדָם שָׁשׁ
וְשָׂמַח, אִזְ הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמֹר לוֹ אֶת בְּרִיתוֹ
שֶׁלֹּא יִפְגֹּם, אֲבָל בְּזֶה שֶׁאָדָם מִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְתְמוֹנוֹת

תועבה, זה מה שמקרה לו את האמונה. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יב:) על הפסוק (במדבר טו, לט): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", "אחרי לבבכם" — זו מינות, "ואחרי עיניכם" — זה הרהור עברה; כי זה תלוי בזה, כפי שאדם מסתפל על נשים ועל תמונות תועבה, והולך אחר עיניו, על-ידי-זה, רחמנא לישזבן, הולך אחר לבבו, והוא כופר בעקר, רחמנא לישזבן, עד שנחשף ממנו האור אין סוף לגמרי; כי באמת אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג): בתחלה היתה השכינה עם כל אחד ואחד, כיון שחטא, נסתלקה ממנו שכינה; והשכינה זה גלוי אלקות, אמונה ברוחה ומזפכת, עד שאדם מרגיש שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה אתו, עמו ואצלו, אבל אם אדם פוגם, רחמנא לישזבן, בעיניו, ומסתפל על נשים ועל תמונות תועבה, ובא לידי הרהורים רעים, רחמנא לישזבן, ואחר-כך בא לידי חטאים חמורים של פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, על-ידי-זה נחשף מאור עיניו, ואינו זוכה לראות את השכינה, ואז מר לו מאד מאד, כי אין השכינה שורה, אלא במקום שמחה (פסחים קיז.); וחכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, פרק א', הלכה ה'): לבא ועינא תרי סרסורי דחטאה, אמר הקדוש-ברוך-הוא: אי יהיבת לי לבא ועינא, אנא ידענא דאנת לי; כי שני אלו הם תלויים זה בזה, הינו העינים והלב; ועל-פן אשרי אדם

שזוכה לשמר על עיניו, וזוכה ל"עינים יפות"; וזו מדרגת הצדיקים, שזוכים להיות פל-פך דבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, עד שלא רואים שום דבר, רק את אמתת מציאותו יתברך. ולכן יוסף הצדיק שזכה לשמר את עיניו, אמרו חכמינו הקדושים (סוטה לו:): זרעיה דיוסף לא שלטא ביה עינא בישא, דכתיב (בראשית מט, כב): "בן פורת יוסף, בן פורת עלי עין"; ואמר רבי אבהו: אל תהי קורא 'עלי עין' אלא 'עולי עין'; כי עין שלא רצתה להנות מפרוצה, זכה שאין העין רעה שולטת בו.

ולכן, אהובי, בני! אם תזכה לשמר על עיניך, אז תהיינה לך "עינים יפות", ולא תצטרך לפחד משום עין הרע. וחכמינו הקדושים אמרו (במדבר רבה, פרשה י', סימן ו'): מה ראה הקדוש-ברוך-הוא לשאל מישאל הלב והעינים, שיהיו אחריו? לפי שהעברה תלויה בהם, העינים רואות את הזונה והלב מהרהר אחריה, ואחר-כך רחמנא לצלן, בא לידי חטאים ועוונות ופשעים. ואנחנו עדים מה קורה בדור הזה, שהערכ-רב מטמאים את עיני נערי בני ישראל, ומכשילים אותם בעברות חמורות, עד שנכשלים בעברה הכי גרועה של פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שזה מטמטם את הלב ומעקם את המוח והדעת, עד שנכנסים בו ספקות וקשיות על הקדוש-ברוך-הוא, עד שנאבד לגמרי, מרב עצבות

וּדְכָאוֹן שְׁנַכְנַס בּוֹ, וְהוּא תָּמִיד שׁוֹרָה בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי,
 וּמִבְּקֵשׁ אֶת נַפְשׁוֹ לְמוֹת, מֵרַב מְרִירוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עָלָיו.
 וְלִכֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנִי, מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְשָׁמֹר עַל עֵינָיָהּ,
 וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמָהּ לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו
 יִתְבַּרֵּךְ, הַמְּחִיָּה וְהַמְהִינָה וְהַמְקַיֶּמֶת אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ,
 וְעַל-יָדַי שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֲצָמָהּ גְּלוּי אֱלֻקוֹת, לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה
 לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מֵהַכֵּל; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻקִּים אֶת כָּל זֶה, וְאִז
 טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ג.

אֶהוּבִי, בְּנִי! צָרִיךְ שֶׁתַּדַּע וְתַחַקֵּק הַיֵּטֵב בְּדַעְתָּךְ,
 אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בַּלְעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לַכֵּל
 אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּמֵה שֶׁהַעֵיִן רוֹאָה — הַכֵּל זֶה אֱלֻקוֹת,
 אֲלֵא מֵרַב אֹר, אָדָם לֹא קוֹלֵט מֵה הוּא רוֹאָה, וּבִשְׁבִיל
 זֶה הוּא סוֹבֵל יִסּוּרִים. וְזֶה מֵה שֶׁאֲמַרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים קמ"ה): אֵין לָךְ יִסּוּרִין כְּעוֹרוֹן עֵינַיִם; כִּי אִם
 אָדָם לֹא רוֹאָה אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ, זֶה הַיִּסּוּרִים
 הַכִּי גְדוֹלִים; כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, וּמִסְתַּכֵּל רַק עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִז הוּא תָּמִיד
 מִתְחַזֵּק. וּבְאֵמֶת אֶפְלוּ שֶׁכָּבֵר נִכְשְׁלָת בַּפְּגָם הַכְּרִית —
 הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲשֶׁר זֶה הָעוֹן הַכִּי חָמוּר, כְּמוֹכָא

אשר ער"ן במלוי כזה: עי"ן ו"ו נו"ן — בגימטריה רמ"ח, וחטא פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, נעשה בהרגשת כל רמ"ח אברים, על-כּן העוֹן הזה הוא עוֹן חמור מאד, ועל זה צועק הנביא (ישעיה א, ד): "עם כּבד עוֹן זרע מרעים בנים משחיתים"; כי רחמנא לישזבן, העוֹן הזה של הוצאת זרע לבטלה, הוא משחית את זרעו והורג אותם, כי מפל טפה וטפה יכול להולד בן או בת, ולכּן העוֹן הזה של הוצאת זרע לבטלה, הוא החמור ביותר, ובא רק על-ידי פגם עינים, שאדם מסתכל על נשים ועל תמונות תועבה. ובפרט בדור הזה, אשר הנסיון הכי קשה לאדם הוא — לזפות להגיע ל"עינים יפות", כי הסמ"ך-מ"ם מטמא את עיני האדם. ולכּן ראה, אהובי, בני! להרגיל את עצמך להסתכל רק על אמתת מציאותו יתברך, ותחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי אין עוד דבר שמציל את האדם מפגם הברית כמו השמחה, כי השמחה שורפת את כל הקלפות. ולכּן ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תציר בדעתך איך שכל העולם כלו זה אור האין סוף ברוך הוא, ואתה נמצא בתוך האור. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק א, סימן נה), שאדם צריך להגיע לבטול כזה, עד שלא יראה גם את עצמו, ואל כל זה יכולים לזפות בעת התפלה דיקא, כי אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-

הוא, וְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת יִבְקֹשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. וְלָכֵן לְמַה אֲתָה צָרִיךְ לֵהִיּוֹת כָּל-כָּף שְׁבוּר?! הֵן אָמַת שְׁנֹכְשֵׁלֶת כָּבֵר בְּהִסְתַּכְּלִיּוֹת רָעוֹת, אֲשֶׁר זֶה חֲטָא וְעוֹן מְגִנָּה מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל-יַדֵּי שְׁמֻסְתַּכְּלִים עַל נָשִׁים וְעַל תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, בָּאִים לִיַּדֵּי חֲמוּם, שְׁמֻחֲמִם אֶת עֲצָמוֹ לְעֵבְרָה, עַד שְׁבָאִים לִיַּדֵּי הוֹצָאֵת זֹרַע לְבִטְלָה, עִם כָּל זֹאת עַל הַכֹּל מוֹעִילָה תְּשׁוּבָה. וְכִמּוֹ שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן עא), וְאֶפְלוּ הַחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאֵת זֹרַע לְבִטְלָה, גַּם-כֵּן יְכוּלִים לְתַקֵּן, אִם אָדָם רַק יִקְבֹּל עַל עֲצָמוֹ קִבְּלָה חֻזְקָה, שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה יִזְכֶּה לְ"עֵינַיִם יְפוֹת", לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים וְלֹא עַל תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְטַהֵר אֶת מַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְיִהְיֶה דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ; אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ד.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲהוּבִי, בְּנִי! אֲשֶׁר הֵיכֵר הָרַע לֹא עוֹזֵב אֶת הָאָדָם, אֲלֹא בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, בָּא עָלָיו מִחֲדָשׁ, כִּמּוֹ שְׁאֵמֵרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קדושין ל:): בְּכָל יוֹם וְיוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּחִדָּשׁ עָלָיו, וּבִיּוֹתֵר מִתְּגַבֵּר עַל הִסְתַּכְּלוֹת עַל נָשִׁים, כִּי יוֹדַע, שְׁאִם אָדָם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ

להסתפל על נשים, רחמנא לישזבן, על-ידי-זה יבא לידי עברות חמורות, ואין אדם נצל מזה, כי השגזעון הזה להסתפל על נשים, נדבק בכל אדם, רחמנא לצלן, אלא הצדיקים הדבקים באין סוף ברוך הוא, תמיד מסתכלים רק על אמתת מציאותו? תברך, ולכן הם זוכים ל"עינים יפות"; כי אצלם הפל הכל הכלים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה כ.) על רבי עקיבא, שהיה רק ושחק ובכה. ולכן את הצדיקים זה לא מבלבל, כי הם כל-כף דבוקים באין סוף ברוך הוא, עד שהם לא רואים בכלל גשמיות העולם הזה, וממילא אין להם שום שיכות להסתפלות על נשים, לא-כן אנשים שעדין לא הגיעו לדרגה כזו, הם צריכים רחמים רבים, שלא יתגבר עליהם יצרם להסתפל על נשים, שזה מביא אחר-כף לאדם, שיפשל בעברות חמורות. פי העקר מתחיל עם העינים, כי העין רואה והלב חומד וכלי המעשה גומרים, כמובא (טור ארח חיים, סימן א'); ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניה! ראה להרגיל את עצמך לדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ואם תמיד תתמיד בדבור אליו תברך, על-ידי-זה ינדבק מחך, עד שתהיה דבוק בתי החיים בו תברך; כי אין עוד דבר המדבק את האדם אל הקדוש-ברוך-הוא, כמו הדבור שמרגיל את עצמו לדבר אליו תברך, ובפרט מי שכבר נכשל בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, צריך לצעק הרבה אליו תברך,

קולי קולות, כולי האי ואולי שיזכה לזכר ולטהר את מח
מחשבתו ואת לבו. ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניך!
העקר אל תתיאש, אפלו שאתה יודע שנכשלת כבר במה
שנכשלת, תמיד תזכר, שיכולים לתקן הכל, כמו שאמר
רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה מאמין
שיכולין לקלקל — תאמין שיכולין לתקן; אשרי אדם
שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, אלא בורח תמיד
אליו יתברך ומדבר עמו יתברך שעל-ידי-זה סוף כל סוף
ישבר ממנו את התאנה המגנה הזו של הסתכלות על
נשים, שזה אבי-אבות-הטמאה, שמביא את האדם לכל
מיני חטאים שבעולם; פי פגם הברית מביא אחר-כך את
האדם גם לכפירות ואפיקורסות, ואז אדם נעקר משני
העולמות. ולכן ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם,
וסוף כל סוף אחר הרע יבא הטוב, אם רק תתחזק לבקש
ממנו יתברך בכל יום על כל פרט ופרט. ובפרטיות על
"עינים יפות", שלא תסתכל על נשים ותמונות תועבה,
רחמנא לצלן, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא.

.ה.

צריך שתדע, אהובי, בני! אשר אין שום מציאות
בלעדיו יתברך כלל, וצריכים להכניס את זה היטב היטב

במח־מחשבתו, כי זה עקר הגאֵלה של אדם, שִׁיכוֹל לגאל את נפשו מהשׂאול תחתית ומתחתיו שִׁנְפֵל בו; כי באמת אם אדם חוטא בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שָׁבֵא בדרך כָּלֵל על־ידי הסתכליות רעות, על־ידי־זה הוא נוֹפֵל בתפיסה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (ספר־המדות, אות פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, סימן יא): מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חטאת נְעוּרִים, על־ידי־זה בָּא לְבֵית הָאֲסוּרִים, וְהוּא צָרִיךְ לִסְבֹּל שָׁם יסורי תּוֹפֵת. וְלִכֵּן רָאָה אֵל מֶה בָּאת, על־ידי שְׁנִכְשֵׁלֶת בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת וּבְהִסְתַּכְּלוּת רעות, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הַרְגֵּלֶת אֶת עֲצָמָךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת בְּרַחוּב וְעַל תְּמוֹנוֹת תוֹעֵבָה, שְׁזָה מֶה שְׁחָמֵם אוֹתָךְ, עַד שֶׁבָּאת לִפְגַּם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁזָה מְכַנֵּס בְּךָ עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (ספר־המדות, אות עֲצוּבוֹת, סימן א'): מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חטאת נְעוּרִים, על־ידי־זה בָּאִים לוֹ דְאָגוֹת. וְלִכֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנִי! לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ, וּמֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה תִרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְצַיֵּר בְּדַעְתָּךְ, אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּתְפַרֵּשׂ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְעַל־ידי־זה דִּיקָא יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים; כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי־אָדָם, זֶה רַק מִחַמַּת שְׁחָטָא בִּפְגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁזָה מֶה שְׂגוֹרִם לוֹ, שְׁיִקוּמוּ עָלָיו בְּנֵי־אָדָם וְיִחַלְקוּ עָלָיו,

כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גאוף, סימן כו): על-ידי הוצאת זרע לבטלה, בורא קלפות המתלבשים בבני-אדם מתנגדים וחולקים עליו, ועושים לו יסורים. ועל-כן אם אפה סובל כל-כף הרבה צרות ויסורים מבני-אדם, תדע לה, שפגמת בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שבא על-ידי הסתכליות רעות, שהרגלת את עצמך להסתכל על נשים חשופות ופרוצות ועל תמונות תועבה, שזה גרם שחממת את עצמך לעברה, עד שנהרסת לגמרי.

ולכן ראה, אהובי, בני! לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ויתקן את עיניך על-ידי שתרגיל את עצמך להסתכל רק על רוחניות חיות אלקותו יתברך; כי באמת הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ומה שאתה רואה, זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא. וראה להחזיק מעמד, ואז תוכל לעבר על הכל. העקר ראה לשוב בתשובה שלמה על כל הזהמא והלכלוך שעשית, שפגמת בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שזה החטא הכי מגנה, כי הוא הורג את בניו ובנותיו, כי מכל טפה וטפה יכול להוצר ולד וכו', והוא מוציאם לבטלה, על-ידי-זה נבראים קלפות ומשחיתים, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמא), והם נוקמים בו אחר מותו. וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גאוף, סימן מח): המוציא זרע לבטלה, כאלו הביא בניו לעבודה זרה,

וכן נדון בסקילה. ולכן ראה, אהובי, בני! לחזור בתשובה
 שלמה, ותחדיר בעצמך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל,
 ותדבר אליו יתברך, ועל-ידי-זה ימחל לך הקדוש-ברוך-
 הוא על כל מה שפגמת, כי בזכות האמונה שתהיה לך
 בו יתברך, יסלח לך הבורא יתברך שמו; כמובא בדברי
 רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה,
 הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על כל עוונותיך; ואז אשריך
 בעולם הזה ואשריך בעולם הבא.

ו.

צריך שתדע, אהובי, בני! אשר באמת כל אדם
 צריך להגיע למדרגה כזו, עד שלא יראה לפני מראה
 עיניו רק את אמתת מציאותו יתברך, ותמיד יסתכל רק
 על רוחניות חיות אלקותו יתברך, שזה נקרא "עינים
 יפות", שסתכל רק על הקדוש-ברוך-הוא, המחיה
 והמקים ומנהיג את הבריאה כלה; כי באמת דומם,
 צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא,
 וכל מה שאתה רואה לפניך, זה רק אלקות, מלבש
 בלבוש הגשמי והחמרי הזה, ולכן הצדיקים הדבוקים
 באין סוף ברוך הוא, משתעשעים בשעשוע דמלא
 עלאה, וזוכים לחבר ולשלב את העולמות, על-ידי
 יחודים קדושים, ונפתחים להם כל העולמות, ושומעים

כרוזים מלמעלה, ומטילים ביחודי שמוותיו יתברך מתפתא לעילא ומעילא לתתא, כמו בגן יפה, ומיחדים יחודים נוראים כפי סדר פרוץ העולמות, אבל כשאדם נכשל בעיניו, ומסתכל על גשם חצופות או על תמונות תועבה, על-ידי-זה נופל מאיגרא רמא לברא עמיקתא, ונתחמם לעברה, ובא לידי פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, ועל-ידי-זה הוא פוגם בעולמות העליונים, וכן מערבב את סדר הפרצופים העליונים, ולכן צריך לתשובה חזקה.

ועקר התשובה זה ודוי דברים, שאז מוציא את הצרופים הרעים מעצמותיו, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ד'), שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל לב, כז): "ותהי עונותם על עצמותם"; וכל עברה יש לה צרוף אותיות, וכשעבר איזו עברה, אזי נחקק צרוף רע על עצמותיו, ועל-ידי-זה מכניס הדבור של הלאו הזה שעבר, בתוך הטמאה, ועל-ידי-זה הוא סובל יסורים, כמו שכתוב (תהלים לה, כב): "תמותת רשע רעה"; הרע בעצמו שעשה, זה ממותת אותו. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (פנחומא וזאת הברכה, פרשה ו'): רשעים אפלו בחייהם קרויים מתים, כי הם מסתובבים בחשך, ולא רואים שום אור, ועל-ידי ודוי דברים שאדם מתודה להקדוש-ברוך-הוא, יוציא

מעצמותיו האותיות החקוקות עליהם, ונעשה מהם הדבור של הודוי, כי הדבור יוצא מעצמותיו, כמו שכתוב (תהלים לה, י): "כֹּל עֲצֻמוֹתֵי תֵאֲמִרְנָה"; הינו כשאדם מדבר ואומר את הודוי אל הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה מוציא את האותיות מעצמותיו, ומתחיל להאיר לו האור אין סוף ברוך הוא. ולכן עקר התשובה זה ודוי דברים, וכל המרבה להתודות, הרי זה משבח.

ולכן ראה, אהובי, בני! מאחר שכתב פגמת ונכשלת בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, עד שנמאס לך החיים, ואתה כל-כף ממרמר, ועוברים עליך צרות ויסורים ומכאובים, ראה ללכת למקום פנוי שאין שם בני-אדם, ותתחיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותשפך נפשך אליו יתברך. ואף שבהתחלה ידמה לך, שאף אחד לא שומע אותך, כי כל זה בא מרובי עוונותיך, שנקנסה בך כפירות ואפיקורסות, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן כב): הפשע של האדם מכניס כפירה לאדם; וכמו שכתוב (ישעיה נט, ב): "כי אם עוונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלקיכם"; כי על-ידי שאדם חוטא, הוא עושה מחיצה בינו לבין הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי שמתודה לפניו יתברך, ומדבר אליו יתברך, הוא פותח פתחים בתוך המחיצה, עד שזוכה לסלק את המחיצה

לגמרי. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (תורת פהנים בפקתי):
 אמר הקדוש-ברוך-הוא: מיד שהם מתוודים על
 עוונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם; כי בזה שאדם
 מתודה אל הקדוש-ברוך-הוא, בזה הוא מגלה את
 פנימיות לבבו, שהוא מאמין בו יתברך, ואינו מתאש.
 ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניך! אם אתה רוצה
 שתדלק בך נשמתך, עד שתדביקה אל האור אין סוף
 ברוך הוא, הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך. ואמרו
 חכמינו הקדושים (זהר בראשית נו): כל מאן דאודי על
 חטאיה, קודשא בריך הוא שביק ליה ומחיל על חוביה;
 [מי שמודה על חטאיו, הקדוש-ברוך-הוא עוזב אותו
 ומוחל לו על כל עוונותיו].

ולכן אני מאד מבקש אותך, אהובי, בני! מאחר
 שעבר עליך כבר מה שעבר בחייך, ראה לברח למקום
 פנוי שאין שם בני-אדם, ותשפך את נפשך אליו יתברך,
 ואז יתחיל להאיר לך אור אין סוף בהארה נוראה
 ונפלאה מאד, עד שלא תרצה שום דבר, רק את
 הקדוש-ברוך-הוא. וזכר כָּלֵל זֶה, כי מי שפגם בפגם
 הברית — הוצאת זרע לבטלה, על-ידי הסתכליות רעות
 שהסתכל על נשים ותמונות תועבה, על-ידי-זה נופל
 בדפאון ובשברון לב ובאוש, עד שמתאש מחייו. ולכן
 אם אתה רוצה להתחיל לחיות חיים טובים, חיים

נְעִימִים, רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָבוּא אֵלָיו יְתָרְךָ, וּתְדַבֵּר עִמּוֹ יְתָרְךָ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְתַצְעַק וְתִתְחַנֵּן אֵלָיו יְתָרְךָ, וְאִזּוּ סוּף כָּל סוּף תִּזְכֶּה לְשֹׁבֵר אֶת הַמְּחִיצוֹת שְׂבִינְךָ לְבִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׂיֵאִיר עֲלֶיךָ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ; כִּי בְּאַמֶּת אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצֻלוֹ יְתָרְךָ כְּמוֹ תְּפִלָּה. וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה תְּפִלָּה, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוּ הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם; כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֵלָיו יְתָרְךָ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל. וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ בּוֹ שְׁפַע אֱלֹקֵי. כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ י"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד), שֶׁהַדְּבוּר הוּא כְּלִי הַשְּׁפַע. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה ה.): אֵין תְּפִלָּתוֹ שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת, אֲלֵא אִם-בֵּן מֵשִׁים לְבוֹ כְּבָשׂוֹר, הֵינּוּ שְׂאָדָם שְׂבוּר בְּעֲצָמוֹ. וְזֶה זוֹכִים דִּיקָא כְּשֶׂאָדָם מִתְחִיל לְהַתְּבוּנָן מַה הוּא חֻטָּא, וְאֵיךְ הוּא חֻטָּא, וְלִפְנֵי מִי הוּא חֻטָּא, וְאֵיךְ פָּגַם לְפָנָיו יְתָרְךָ. וְעַל-כֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מ"ג): מִי שֶׁדַּעַתוֹ שְׂפִלָּה — אֵין תְּפִלָּתוֹ נִמְאָסַת; שְׂנֵאָמַר (תְּהִלִּים נ"א, י"ט): "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה".

ועל-כן ראה, אהובי, בני, מה לפניך! ברח לך רק אליו יתברך, שזה מה שישליל אותך מפגם הוצאת זרע לבטלה, שנפלת ונשלת בזה, כי על-ידי שהרגלת את עצמך מימי נעוריך להסתפל על כל אשה שעוברת ברחוב, שזו מחלה ככל המחלות, עד שעל-ידי-זה נתחממת ובאת לידי חטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, שאתה משחית את ילדיך במו ידך, כי מפל טפה וטפה יכול להולד ולד, ואתה הולך והורג אותם, ולכן אין לך שום תקנה, רק לבא אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג'): בדורות הללו, שאין להם — לא מלך ולא נביא, לא כהן ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבונו של עולם, אל תבזה את תפלתם. דוד המלך שהיה תפלתם ותשובתם של עם ישראל, בקש והתחנן מלפניו יתברך, כשיגיע זמן, שלא יהיה לעם ישראל — לא בית-המקדש ולא כהן ולא מלך ולא נביא, ותשאר להם רק תפלה — תשמע ותקבל את תפלתם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא וירא): אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל, הוו זהירים בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות, ואפלו אין אדם כדאי להענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו. ולכן אני מאד

מבקש אותך אהובי, בני! שאל תתיאש בשום פנים ואפן, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, וסולח לכל הבא ושב לפניו. ועקר התשובה — לפתח את הפה ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהתווכח עמו יתברך, כביכול, כמו שכתוב (ישעיה א, יח): "לכו נא ונוכחתי את האמר הוי"ה וגו'; הקדוש-ברוך-הוא מבקש אותנו שנתווכח עמו, ועל-ידי-זה הוא ימחל לנו, כמו שכתוב (שם): "אם יהיו חטאיכם כשנים — כשולג ילבינו, אם יאדימו כתולע — כצמר יהיו"; ולא לעזוב אותו אלא לבקש להתחנן ולשאל ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ואז אם תהיה עקשן גדול, לא תזוז משם, עד שהקדוש-ברוך-הוא ימחל לך על כל עוונותיך, ויתחיל להאיר לך אור אין סוף ברוך הוא, עד שתרגיש, איך שכל הבריאה כלה היא אור אין סוף ברוך הוא, רק מלבשת בלבוש הגשמי והחמרי, אשר לפני מראה עיניך, ואז תשכיל ותבין, שהכל דמיון אחד גדול, כי כל הבריאה כלה היא לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, והצדיקים רואים את זה תמיד, אלא בשכיל הבחירה והנשיון הם צריכים להלביש את עצמם בלבוש אחר לבוש. פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק ב', סימן צא), כדי שהם יוכלו לקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן הם מתלבשים בכל מיני לבושים, וכן השגותיהם הנוראות והנפלאות, הם מלבישים את זאת בדברים פשוטים, עד שגם שאר

נשמות ישראל יוכלו להתקרב אליו יתברך. ולכן אשרי מי שזוכה להתקרב אל הצדיק האמת המעורר מהשנה, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ס'), שהצדיק מעורר מהשנה, וכיון שמעורר מהשנה, אז זוכים לדבק את עצמם באין סוף. אשרי מי שזוכה להגיע לזה, ואז טוב לו כל הימים.

ז.

צריך שתדע, אהובי, בני! אשר כל בר ישראל צריך למסור את נפשו בעבורו יתברך, ותמיד יהיה לפני מראה עיניו, אשר יבא היום, והוא יצטרך לעמד לפני בית-דין של מעלה, ולתן דין וחשבון על כל מה שחשב, ועל כל מה שדבר, ועל כל מה שעשה. ולכן מה לך, אהובי, בני, לחכות עד שתצטרך לשלם מחיר גבה על כל מה שעבר עליך בחיך, טוב מאד, שכבר תשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, ובפרט במה שקלקלת בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, אשר זה העון הכי חמור, כמאמר ז"ל (פלה, פ"ק א'): כל המחמם עצמו להוציא זרע לבטלה — חשוב כבהמה, מה בהמה אינה מקפדת ועושה, אף הוא כן, מה בהמה אינה עומדת אלא לשחיטה, ואין לה חלק לעולם הבא, אף הוא אין לו חלק לעולם הבא, ועליו אמר שלמה בחכמתו (קהלת ג, כא): "מי יודע רוח

בני-האדם העלה היא למעלה" — זו נשמטן של צדיקים, שאין מחממין עצמן, ואין מוציאים שכבת זרע לבטלה, "ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ" — זו היא נשמטן של רשעים, שמחממין עצמן ומוציאים שכבת זרע לבטלה; דבר אחר: "הנחמים באלים" — כל המחמם עצמו ומוציא שכבת זרע לבטלה — חייב מיתה, שנאמר (בראשית לח, ז): "ויחי ער בכור יהודה רע בעיני ה' וימיתו הוי"ה", וכל המקשה את עצמו, הרי זה עברין, שנאמר (שם): "וירע בעיני ה' אשר עשה" וגו'.

ולכן, מאחר שפבר נכשלת בחטא המגנה הזה, על-ידי שלא שמרת את עיניך, כי הרגלת את עצמך להסתפל על כל אשה העוברת ברחוב, והסתפלת בתמונות תועבה, שעל-ידי-זה חממת את עצמך, ובאת לידי העוץ החמור הזה, אין לך תקנה, אלא שתמסר את נפשך אליו יתברך, ותבקש ממנו יתברך ברחמים ותחנונים שימחל לך, ובזה שתהיה מוכן ומזמן בכל פעם למסר את נפשך אליו יתברך, על-ידי-זה תזכה לתקן את העוץ החמור הזה. ובאמת עליך לדעת, אהובי, בני! אשר רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עח), אשר אין שום יאוש בעולם כלל. וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיב): אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן; ולכן מאחר שעשית

מעשה בהמה, ואומרים לך שאין לך חלק לעולם הבא, תקבל על עצמך לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ופשיטות בלי שום קבול שָׁכַר, ותמיד תאמר לו יתברך, שאתה מוכן ומזמן למסור את נפשך על קדוש השם, שדיקא על-ידי-זה ימחל לך הקדוש-ברוך-הוא. ואל תחשב, אהובי, בני! אשר החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, זה חטא, שיכולים לכפור בלי מסירות נפש, למסור את נפשו אליו יתברך, כי כף מוכא (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח): פעם אחת הייתי מהלך בתוך גולה של בבל, ונכנסתי לעיר גדולה שפלה ישראל, ואין בה גויים. מצאתי שם מלמד תינוקות אחד, ויש לפניו מאתים נערים, שרבן בני שמונה-עשרה ובני עשרים שנה, ולשנה אחרת חזרתי לשם, ומצאתי את התלמידים, ואין רבן ביניהם, אלא בן אחד בלבד, שהוא היה בן בנו, שבשביל מעשיהן מקלקלין של אותן נערים — מת רבן, ומתה אשתו, ומת בנו ומת בן בנו, ומתו כל הנערים, שרבן בני שמונה עשרה ובני עשרים, ולא נשתירו רק הקטנים, והייתי בוכה ומתאנח עליהן, עד שבא אלי מלאך מן השמים, ואמר לי: מפני מה אתה בוכה ומתאנח? אמרתי לו: וכי לא אבכה ואתאנח על אלו שבאו לידי מקרא ומשנה, ועכשו הלכו להן כלא היו! ואמר לי: יפה אתה בוכה ומתאנח, מפני שהן היו עושין דברים מכעוין ודברים שאינן ראויים, ומקלקלין את

עצמן, ומוציאין שכבת זרע חנם, עין שם. הרי שלך
לפניך את חמר העון הזה.

ולכן, אהובי, בני! מאחר שאתה ידעת שקלקלת
עיניך, והסתפלת על נשים חצופות ופרוצות, ההולכות
חשופות בריש-גלי, כדי להכשיל בני-אדם בעברות,
ובאת למה שבאת, עקר תקונך הוא להתקרב אל הצדיק
האמת, שהוא רבנו ז"ל, אשר הוא יורה לך דרך
התשובה איך לשוב אליו יתברך, אפלו מחטא המגנה
והמוזהם הזה, על-ידי שתרגיל את עצמך לדבר אליו
יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ותמסר
את נפשך בתפלתך אליו יתברך, כמאמרם ז"ל (תענית ח):
אין תפלתו של אדם נשמעת, אלא אם-כן משים נפשו
בכפו; כי זה עקר השלמות של תפלה והתבודדות,
שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-
הוא בתמימות ובפשטות, עד שיהיה מוכן ומזמן בעת
תפלתו והתבודדותו למסור את נפשו אליו יתברך, ואז
ימחלו לו כל עוונותיך; כי אין לך דבר העומד בפני
מסירות נפש, שאדם מוסר את נפשו על קדוש השם,
ומה גם תשתדל, אהובי, בני! לנסע אל ציון רבנו ז"ל
בעיר אומן על-כל-פנים פעם אחת בימי חיך, ותתן שם
פרוטה לצדקה, ותאמר שם את העשרה מזמורי תהלים,
הנקראים "תקון הכללי", שגלה רבנו ז"ל בשביל תקון

הברית, והבטיח בחיים חיותו עם שני עדים כשרים, אשר אפלו אם עצמו וגבהו חטאו ופשעו, אם רק יבא אל ציונו הקדוש, ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר שם העשרה מזמורי תהלים, הוא יוציאו מהשואל תחתית ומתחתיו.

ולכן ראה, אהובי, בני, מה לפניך! מאחר שכבר חטאת כל-כף, ופגמת בעיניך, עד שבאת לידי החטא המגנה הזה, ראה למסור את נפשך על-כל-פנים להיות פעם אחת בחייך אצל ציון רבנו ז"ל, ואז נכון לך יהיה בטוח, שבכח הצדיק האמת, שהוא רבנו ז"ל, תזכה לתקן את כל אשר פגמת, ותחזור עם "עינים יפות", שתתחיל להסתפל על עצמך, וכן תתבונן בגדלת הבורא יתברך שמו; כי זה עקר השלמות של התקרבות להצדיק האמת, שפותח את העינים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז); ועל-כן מי שזוכה להתקרב אליו, זוכה ל"עינים יפות", שגפתחות עיניו, ומתחיל להסתפל על נעם ערכות ידידות זיו שכנית עזו יתברך, וכן מתחיל להסתפל על עצמו, וחוזר בתשובה שלמה, עד שנקלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ונמחלים כל עוונותיו; אשרי האדם שמכניס את דברי אלו בתוך לבו, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

הקונטרס הקדוש הזה נדפס

להצלת החבורים

אליעזר נתן בן רבקה נ"י

דוד ישראל בן רבקה נ"י

הקב"ה יעזור שיוצאו להתמיד בתורה עתוך בריאות

ואריכות ימים ושנים טובות, וידו עתם הוריהם רוב

נחת ועושר דקדושה, ויזכו כ"א עתם להקים בית נאמן

בישראל עם זיווגו ההגון לו ען השמים, אמן.

ולזכות

עשה יום טוב בן רבקה ה"ו

יהודית עלכה בת ערים בתוח תה"י

לזע קודש של קייטא

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לדפואת כ"ק מוהרר"ש שליט"א
רבי אלועזר שלמה בן עלמה הי"ו

ולזכות
ויטלי בן לודעילה הי"ו

שיזכה לפצוא את בת הזוג האמיתית שלו עששת ימי
בראשית, ולהקים בית נאמן בישראל, ושוהיה זה בנין עדי עד.

לחזרתה בתשובה של
שרה רחל עלכה בת ירדנה שעחה תה"י

ולעילוי נשמת
יחזקאל בן עזרא מאור ע"ה
שנלב"ע ביום י"ז בניסן התשע"א
זינטה שוינגדל יפה בת עשה וחיה ע"ה
שנלב"ע בליל ט"ו בניסן התשע"ב

ת.נ.צ.ב.ה.

הקונטרס הקדוש הזה נדפס

לעילוי נשמת

יוסף בן תמר סויסה ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

להצלחה וזיווג הגון בעתה

לאור שמואל חכעון בן ערים הי"ו

ולעילוי נשמת

ציון שמואל בן חוה ז"ל

אשר חכעון בן גיוליה ז"ל

דוד בן יוסף ועגייגיה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

גיפת צדקה "קרן הצדיק"

"על ידי צדקה
בא ישועה:

על ידי צדקה
זוכין לפרנסה:

גדולה צדקה
שמקרבת את
הגאולה:

יתן לצדקה
בשתי ידים,
ויהיה תפלתו
נשמעת:

על ידי צדקה
זוכה אדם לחן:"
(ספר המידות)

לקבלת הקופה
נא ליצור קשר
בטלפון:

04-6708356

ונציג יגיע אליכם
הביתה

בשנה.

אקבע אלמך שגצור א. אקנה
אלהחיה אה הקפידה בקדשה
שקניתי הינצ וקדם הינצ
ההינצמה אל פי דעה רהינ.
ומפנית את קופת הצדקה
שמפני אה אנשיה, ותבוס
הכל יאם גינן ינה אפנין
נפש. ויהא אהמור אה הקופה
כח רהי ותקרא אל צ קדשה.
ואבגות הצדקה שמבוס הכל
יאם ואתקו אהק כל רהינ
וואתק אלך ואל כל רהינ
חסדים ורהמי אהמי אה
יהי כל אהקון
ההינך אלמך
אלמך אלמך שני

באפשרותכם להכניס את הברכה אל בתיכם ולקבל את קופת
מוסדותינו "קרן הצדיק" לפדיון נפש, אשר בכל פרוטה ופרוטה
שאדם מכניס בקופה זו הוא ממתיק מעליו ומעל בני משפחתו
את כל הדינים, וממשיך על עצמו ישועות מפי עליון.

מוסדות ברסלב "היכל הקודש" יבנאל עמותת "ישמה צדיק" ע.ר. 580390136
רח' ר' נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל מיקוד 15225 טלפון: 04-6708356 פקס: 04-6708359
דוא"ל: info@breslevcity.co.il בקרו באתרנו: breslevcity.co.il
לתרומות: בנק הדואר, מס' חשבון: 3397375
לעמותה אישור מס הכנסה לענין תרומות לפי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה